

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu, dne 30. prosince 2015
sj.a(2015)6563924

**PŘEDSEDOVI A ČLENŮM
SOUDNÍHO DVORA EVROPSKÉ UNIE**

Písemné vyjádření

které podle článku 23 Protokolu o Statutu Soudního dvora Evropské unie podává

Evropská komise

zastupovaná panem Folkertem Wilmanem a paní Petrou Němečkovou, členy její právní služby, jednající jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování u paní Merete Clausen, též její členky právní služby, Bâtiment BECH, L-2721 Lucemburk, kteří souhlasili s tím, aby jim byly doručovány veškeré procesní písemnosti prostřednictvím aplikace e-Curia.

v právní věci C-494/15

Tommy Hilfiger Licensing LLC

Urban Trends Trading B.V.

Rado Uhren AG

Facton Kft

Lacoste S.A.

Burberry Limited

– žalobkyně –

proti

DELTA CENTER a.s.

– žalovaná –

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžných otázkách na základě článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie, podaných usnesením Nejvyššího soudu České republiky v Brně ze dne 25. srpna 2015 v řízení o dovolání žalobkyně proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 5. prosince 2012,

které se týkají výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004, o dodržování práv duševního vlastnictví.

OBSAH

1	SKUTKOVÝ STAV A ŘÍZENÍ	3
2	PŘEDBĚŽNÉ OTÁZKY.....	4
3	PRÁVNÍ STAV	5
3.1	Právo Evropské unie	5
3.2	Právo České republiky.....	5
4	VYJÁDRĚNÍ K PŘEDBĚŽNÝM OTÁZKÁM.....	6
4.1	První předběžná otázka	6
4.2	Druhá předběžná otázka.....	11
5	ZÁVĚR.....	14

Evropská komise (dále jen "Komise") si dovoluje k podaným předběžným otázkám předložit Soudnímu dvoru následující vyjádření.

1 SKUTKOVÝ STAV A ŘÍZENÍ

1. Průběh a obsah sporu, v jehož rámci byly předběžné otázky vzneseny, je možné pro potřeby jejich zodpovězení shrnout následujícím způsobem.
2. Žalobkyně v řízení před soudy České republiky, Tommy Hilfiger Licensing LLC, Urban Trends Trading B.V., Rado Uhren AG, Facton Kft, Lacoste S.A. a Burberry Limited jsou obchodními společnostmi, které jsou vlastníky práv k ochranným známkám.
3. Žalovaná je nájemcem "*Pražské tržnice*" na adrese Praha 7 – Holešovice, Bubenské nábřeží 306 (dále "tržnice"), v jejímž areálu došlo, dle zjištění soudu prvního stupně v národním řízení, opakovaně k prodeji zboží porušujícího právo duševního vlastnictví žalobkyň. Žalovaná prodejní plochy pronajímá jednotlivým prodejcům.
4. V soudním řízení, v rámci kterého je návrh na předběžnou otázku vznesen, žalobkyně žádají stanovení povinnosti zdržet se uzavírat nebo prodlužovat dobu trvání podnájemních smluv na užití prostor či prodejních míst v areálu tržnice se subjekty, které dle pravomocného rozhodnutí soudu nebo správního orgánu porušily nebo ohrozily práva k ochranným známkám, jakož i se subjekty, které k okamžiku pravomocným rozhodnutím prokázaného porušení nebo ohrožení práva k ochranným známkám ve výroku specifikovaným užívaly prostor nebo prodejní místo, kde k porušení nebo ohrožení práva došlo. Dále se ve sporu žalobkyně domáhají, aby byla žalované soudem stanovena povinnost zdržet se uzavírání nebo prodlužování doby trvání podnájemních smluv na adrese tržnice, které nebudou obsahovat závazek podnájemce zdržet se porušování práv průmyslového vlastnictví žalobkyň, a které nebudou obsahovat porušení práv k ochranným známkám specifikovaných ve výroku jako výpovědní důvod ze strany nájemce. Žalobkyně rovněž žádají soud, aby byla žalované uložena povinnost zaslat dopis žalobkyním s omluvou, a taktéž uveřejnit na vlastní náklady výrokovou část rozsudku v novinách.
5. Soud prvního stupně v národním řízení zjistil, že žalovaná je nájemcem tržnice a že prodejní plochy dále pronajímá jednotlivým prodejcům. Poskytnutí prodejního stánku či prodejního místa do užívání na základě podnájemní smlouvy lze dle

ustanovení § 4 odst. 3 zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (dále "ZVPPV") považovat za poskytnutí prostředků, které jsou třetími osobami používány k porušování práv. Nárok žalobkyň ohledně uložení povinnosti obsahu smluv soud zamítl jako v rozporu s rozsahem opatření k nápravě ve smyslu ustanovení § 4 ZVPPV. Soud prvního stupně taktéž zamítl nárok z titulu ochrany dobré pověsti, poněvadž kupujícímu je zřejmé, že se nejedná o výrobky žalobkyň, ale o padělky.

6. Odvolací soud vycházel ze stejného skutkového stavu a za zásadní pro řízení považoval posouzení, zda se žalovaná nachází v postavení tzv. prostředníka dle § 4 odst. 3 ZVPPV. Na základě odůvodnění a článku 10 směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví¹ (dále jen "směrnice 2004/48/ES"), která je do českého práva transponována ZVPPV, dospěl soud k závěru, že poskytnutí prodejní plochy do užívání běžnou službou a z její povahy nevyplývá, že by byla poskytována k porušování práv třetích osob. Odvolací soud odmítl aplikovat závěry Soudního dvora Evropské unie ze dne 12. července 2011 ve věci *C-324/09 L'Oréal a další proti e-Bay*² s odůvodněním, že se tyto závěry vztahují pouze na internetová tržiště.
7. Proti rozsudku odvolacího soudu podaly žalobkyně dovolání z důvodu nesprávného posouzení věci na základě aplikace směrnice 2004/48/ES a rozsudku C-324/09. Věc se tedy nyní nachází v řízení o dovolání u Nejvyššího soudu České republiky, který usnesením ze dne 25. srpna 2015 požádal Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o předběžných otázkách a přerušil řízení do doby rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie.

2 PŘEDBĚŽNÉ OTÁZKY

8. Usnesením ze dne 25. srpna 2015 Nejvyšší soud České republiky rozhodl o předložení Soudnímu dvoru Evropské unie následující předběžné otázky:

¹ Úřední věstník L 157, 30/04/2004, str. 45.

² Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. července 2011, ve věci *L'Oréal SA a další proti eBay International AG a další*, C-324/09, ECLI:EU:C:2011:474, bod 127.

- i. *Je osoba, která má pronajatý areál tržnice a jednotlivým trhovcům poskytuje k užívání stánky a pozemky, na kterých stánky mohou stát, prostředníkem, jehož služby jsou užívány třetími osobami k porušování práva duševního vlastnictví ve smyslu článku 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna, o dodržování práv duševního vlastnictví?*
- ii. *Lze osobě, která má pronajatý areál tržnice a jednotlivým trhovcům poskytuje k užívání stánky a pozemky, na kterých stánky mohou stát, uložit opatření ve smyslu článku 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004, o dodržování práv duševního vlastnictví, za stejných podmínek jaké Soudní dvůr Evropské unie formuloval pro uložení opatření provozovatelům on-line tržiště v rozsudku Soudního dvora ze dne 12. července 2011 ve věci C-324/09 L'Oréal a další proti e-Bay a dalším?*

3 PRÁVNÍ STAV

3.1 Právo Evropské unie

9. Článek 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES zní:

Soudní zákazy

Členské státy zajistí, aby v případě vydání soudního rozhodnutí zjišťujícího porušení práva duševního vlastnictví mohly soudní orgány vydat vůči porušovateli práv soudní zákaz dalšího porušování. Stanoví-li tak vnitrostátní právo, může být za nedodržení tohoto zákazu případně uloženo penále k zajištění jeho dodržování. Aniž je dotčen čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29/ES, zajistí členské státy, aby nositelé práv mohli požádat o vydání soudního zákazu vůči prostředníkům, jejichž služby jsou užívány třetími osobami k porušování práva duševního vlastnictví.

3.2 Právo České republiky

10. § 4 ZVPPV zní:

(1) Došlo-li k neoprávněnému zásahu do práv, může se oprávněná osoba domáhat u soudu toho, aby se porušovatel zdržel jednání, jímž dochází k porušení nebo ohrožení práva, a následky ohrožení nebo porušení byly odstraněny, a to zejména

- a) *stažením výrobků z trhu, jejichž výrobou nebo uvedením na trh nebo skladováním došlo k ohrožení nebo porušení práva,*

b) trvalým odstraněním nebo zničením výrobků, jejichž výrobou nebo uvedením na trh nebo skladováním došlo k ohrožení nebo porušení práva,

c) stažením, trvalým odstraněním nebo zničením materiálů, nástrojů a zařízení určených nebo používaných výlučně nebo převážně při činnostech porušujících nebo ohrožujících právo.

(2) Soud zničení nenařídí, jestliže by porušení práva mohlo být odstraněno jinak a zničení by bylo nepřiměřené tomuto porušení. Budou-li opatření k nápravě směřovat proti výrobkům, materiálům, nástrojům či zařízením, které nejsou ve vlastnictví porušovatele práva, soud přihlédne k zájmům třetích osob, zejména spotřebitelů a osob jednajících v dobré víře. Odstranění označení nebo padělané ochranné známky z výrobků před jejich uvedením na trh lze připustit jen ve výjimečných případech.

(3) Oprávněné osoby se mohou u soudu domáhat nároků uvedených v odstavci 1 rovněž vůči každému, jehož prostředky či služby jsou užívány třetími osobami k porušování práv.

(4) Soud může na návrh porušovatele práva nařídít namísto opatření uvedených v odstavci 1 zaplacení peněžního vyrovnání oprávněné osobě, a to tehdy, pokud porušovatel nevěděl ani nemohl vědět, jestliže by mu tato opatření způsobila nepřiměřenou újmu a peněžní vyrovnání s oprávněnou osobou se jeví dostatečným.

(5) Oprávněné osobě, jejímuž návrhu bylo vyhověno, může soud přiznat v rozsudku právo uveřejnit rozsudek na náklady porušovatele, který ve sporu neuspěl, a podle okolností určit i rozsah, formu a způsob uveřejnění.

4 VYJÁDŘENÍ K PŘEDBĚŽNÝM OTÁZKÁM

4.1 První předběžná otázka

11. Prvním otázkou se národní soud táže, zda se právní pojem „prostředníka, jehož služby jsou užívány třetími osobami k porušování práva duševního vlastnictví“ ve smyslu článku 11 směrnice 2004/48/ES vztahuje i na osobu, která má pronajatý areál tržnice a jednotlivým trhovcům poskytuje k užívání stánky a pozemky, na kterých stánky mohou stát.

12. Úvodem je třeba poznamenat, že právní pojem prostředníka dle článku 11 směrnice 2004/48/ES³ je koncept unijního práva, který musí být zpravidla vykládán autonomním a jednotným způsobem v celé EU, přičemž při jeho výkladu je nutné přihlídnout ke kontextu ustanovení a k cíli sledovanému dotčenou právní úpravou.⁴
13. Zaprvé, pokud jde o jazykový výklad, tak pojem prostředníka není v unijním právu popsán velmi podrobně a jeho výklad tak může být poměrně široký. Judikatura Soudního dvora doposud vykládala tento termín ve vztahu k online prostředníkům, zejména v rámci zkoumání porušování ochranné známky prostřednictvím tzv. online tržiště (C-324/09, *L'Oreal v. eBay*, C-360/10, *SABAM*, C-70/10, *Scarlet Extended*), nebo z hlediska poskytovatele internetových služeb a sociálních sítí ve smyslu článku 8 (3) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti.⁵ Z hlediska slovního výkladu je nicméně zřejmé, že pojem prostředník není nezbytně omezen jen na online prostředí a jako takový ho lze v zásadě aplikovat i na prostředníky ve skutečném, nevirtuálním, prostředí.
14. Komise dále podotýká, že pojem prostředníka nezahrnuje jakoukoliv třetí osobu, která poskytuje služby či prostředky. Obvyklý význam tohoto pojmu⁶ je určován vztahem *mezi* dvěma osobami (anglicky "intermediary"; francouzsky "intermediaires"; německy "Mittelpersonen"), případně skupinami osob – porušitelem ochranné známky a jeho klienty. Z čistě jazykového hlediska tak vyvstává pochybnost, zda lze osobu v situaci žalovanév řízení před národním soudem považovat za prostředníka vzhledem k tomu, že sama smluvně či ekonomicky nespojuje porušitele ochranné známky a jejich klienty. Tato skutečnost odlišuje určitým způsobem výklad role prostředníka ve srovnání s provozovatelem online tržiště, kterého se týkala věc C-324/09 *L'Oreal v. eBay*.

³ V české právní úpravě „každý, jehož prostředky či služby jsou užívány třetími osobami k porušování práv“ (§ 4, odst. 3, ZVPPV)

⁴ Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 3. září 2014, ve věci Johan Deckmyn a Vrijheidsfonds VZW proti Helena Vandersteen a další, C-201/13, ECLI:EU:C:2014:2132, bod 14.

⁵ Úřední věstník L 167, 22/06/2001, str. 10.

⁶ Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 3. září 2014, ve věci Johan Deckmyn a Vrijheidsfonds VZW proti Helena Vandersteen a další, C-201/13, ECLI:EU:C:2014:2132, bod 19-20.

15. Nicméně z hlediska funkčního výkladu je prostředníkem i ten, kdo umožňuje nebo dokonce usnadňuje porušení ochranné známky tím, že poskytuje službu porušiteli za podmínek, bez nichž by porušitel ochranných známek nemohl, tedy alespoň nikoliv stejným způsobem, nabízet padělky svým klientům.
16. A i když čistě jazykový výklad by vedl k záporné odpovědi na předběžnou otázku, tento závěr není zcela přesvědčivý. Dle ustálené judikatury Soudního dvora EU⁷ má být unijní právo interpretováno nejen dle svého slovního významu, ale taktéž s ohledem na účel a kontext vykládaného ustanovení.
17. Zadruhé, je tudíž třeba objasnit účel právní úpravy. Účelem třetí věty článku 11 směrnice 2004/48/ES je umožnit nositelům ochranné známky požádat o soudní zákaz nejen proti porušitelům ochranných známek, ale taktéž proti prostředníkům bez ohledu na jejich vlastní odpovědnostní vztah k porušení ochranné známky.⁸ Toto je výrazná změna oproti původní úpravě v národních právních řádech před přijetím směrnice 2004/48/ES (a taktéž v porovnání s mezinárodní dohodou TRIPS).⁹
18. Účel směrnice 2004/48/ES jako celku je zajistit vysokou a ekvivalentní ochranu poskytovanou harmonizovaným právním rámcem,¹⁰ přičemž výkonu těchto práv musí být přiznána účinná ochrana.¹¹
19. Z pohledu výkladu účelu právní úpravy jako takové je nutno vidět pojem prostředníka jako osoby, která zahrnuje nejen třetí osoby, jejichž služby jsou využívány za účelem porušení ochranné známky, ale taktéž osoby, které, z hlediska svého smluvního či ekonomického postavení, stojí mezi porušitelem ochranné známky, ale taktéž osoby, které jiným způsobem umožňují či napomáhají porušení

⁷ Rozsudek Soudního dvora ze dne 14. června 2001, ve věci Kvaerner plc proti Staatssecretaris van Financiën, C-191/99, ECLI:EU:C:2001:332, bod 30.

⁸ Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. července 2011, ve věci L'Oréal SA a další proti eBay International AG a další, C-324/09, ECLI:EU:C:2011:474, bod 127.

⁹ COM proposal (2003) 46, str. 23; COM SWD SEC (2010) 1589, str. 17.

¹⁰ Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. července 2015, ve věci Diageo Brands BV proti Simiramida-04 EOOD, C-681/13, ECLI:EU:C:2015:471, bod 71; Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. října 2011, ve věci Realchemie Nederland BV proti Bayer CropScience AG, C-406/09, ECLI:EU:C:2011:668, bod 49.

¹¹ Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. července 2011, ve věci L'Oréal SA a další proti eBay International AG a další, věc C-324/09, ECLI:EU:C:2011:474, bod 131.

ochranné známky, a to do míry nutné k dosažení vysoké ochrany autorských práv a účinného vymožení jejich dodržování.

20. Zatřetí, co se týče systematického výkladu směrnice 2004/48/ES, tak směrnice používá pojem prostředníka v článku 11 záměrně v protikladu ke "každé jiné osobě" (anglicky "any other person") v článku 8 směrnice 2004/48/ES. Na druhou stranu, širší výklad pojmu prostředníka se zdá být v souladu s kvalifikací poskytovatelů internetových služeb jakožto zprostředkovatelů ve věci C-70/10, *Scarlet Extended* and C-314/12 *UPC Telekabel Wien* a to obzvláště tam, kde "mají tito zprostředkovatelé v mnoha případech nejlepší možnost taková porušování ukončit"¹² a jsou "nezbytným účastníkem jakéhokoli přenosu materiálu porušujícího právo na internetu."¹³ V případě *Telekabel Wien*, který se týkal článku 8 (3) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES, Soudní dvůr EU judikoval, že uplatnění ustanovení článku 8 (3) není podmíněno existencí smluvního vztahu,¹⁴ a k aplikaci článku 8 (3) nelze taktéž vyžadovat existenci zvláštního vztahu mezi osobou porušující autorské právo nebo právo s ním související a zprostředkovatelem.¹⁵
21. Vzhledem k rozdílům mezi skutečným a online prostředím, je nutno uvážit jejich odlišnosti, které by nasvědčovaly neuplatnění stejného přístupu pro obě situace. Zaprvé, ve skutečném prostředí mají prostředníci méně ústřední a méně důležitou pozici a taktéž i méně prostředků k udržení kontroly nad nabídkou zboží, které porušuje ochrannou známku. Zadruhé, ve skutečném světě je ovšem možné snadněji obrátit se na porušitele práva duševního vlastnictví, zatímco v online prostředí jsou porušitelé obtížněji rozpoznatelní.

¹² Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2014, ve věci *UPC Telekabel Wien GmbH* proti *Constantin Film Verleih GmbH* a *Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH*, C-314/12, ECLI:EU:C:2014:192, bod 27.

¹³ Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2014, ve věci *UPC Telekabel Wien GmbH* proti *Constantin Film Verleih GmbH* a *Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH*, C-314/12, ECLI:EU:C:2014:192, bod 32.

¹⁴ Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2014, ve věci *UPC Telekabel Wien GmbH* proti *Constantin Film Verleih GmbH* a *Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH*, C-314/12, ECLI:EU:C:2014:192, bod 34.

¹⁵ Tamtéž, bod 35. I když česká verze směrnice 2001/29/ES užívá pojmu „zprostředkovatel“ a ne „prostředník“, z ostatních jazykových verzí vyplývá, že se jedná o stejný pojem „prostředníka“ (intermediary).

22. Obecně vzato by výklad pojmu prostředník měl reflektovat vyrovnaný přístup v případech, jako je zde v řízení, a to především s ohledem na následující skutečnosti:
23. Zaprvé, relevantní ustanovení směrnice 2004/48/ES a obzvláště pak bod 17 odůvodnění směrnice by měly být interpretovány tak, aby byly řádně zohledněny osobité vlastnosti každého práva duševního vlastnictví,¹⁶ a, též ve smyslu článku 3, aby byla umožněna účinná a odrazující povaha opatření na ochrany práv, ale zároveň za dodržení principu proporcionality, nestrannosti, bez nadměrných nákladů, a za předpokladu, že výklad ustanovení nesměruje k vytváření překážek k právně dovolenému obchodu.¹⁷
24. Zadruhé, právní výklad musí odrážet možnost uplatnění základních práv, a v jejich smyslu pak musí být vykládána i směrnice 2004/48/ES dle bodu 32 odůvodnění směrnice, a to především pak právo na podnikání, právo duševního vlastnictví a jeho účinná ochrana dle článku 16, 17 (2) a 47 Charty základních práv EU. V takových případech je pak dále požadováno, aby mezi nimi bylo dosaženo spravedlivé rovnováhy.¹⁸
25. Zatřetí, je nutné uplatnit zásadu proporcionality.
26. Pokud jde tedy o dopad těchto faktorů na zde zkoumané okolnosti, tak výše uvedené argumenty svědčí pro zahrnutí třetích stran, jen pokud je to vyžadováno vzhledem k nutnosti efektivní ochrany práv duševního vlastnictví, a nikoliv v případech, kdy poskytnutá služba umožňuje nebo usnadňuje porušení práva buď nepřímo anebo nepatrným způsobem.

¹⁶ Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. července 2015, ve věci Coty Germany GmbH proti Stadtparkasse Magdeburg, C-580/13, ECLI:EU:C:2015:485, bod 24.

¹⁷ Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. července 2015, ve věci Coty Germany GmbH proti Stadtparkasse Magdeburg, C-580/13, ECLI:EU:C:2015:485, bod 34 a 36.

¹⁸ Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. července 2011, ve věci L'Oréal SA a další proti eBay International AG a další, věc C-324/09, ECLI:EU:C:2011:474, bod 143; rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. července 2015, ve věci Coty Germany GmbH proti Stadtparkasse Magdeburg, C-580/13, ECLI:EU:C:2015:485, bod 34; rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. února 2012, ve věci Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) proti Netlog NV, C-360/10, ECLI:EU:C:2012:85, bod 43.

27. Z výše uvedených důvodů navrhuje Komise odpověď na první předběžnou otázku v tom smyslu, že pojem prostředníka, jehož služeb je využíváno třetí osobou k porušování práv duševního vlastnictví ve smyslu třetí věty článku 11 směrnice 2004/48/ES je třeba vykládat tak, že může zahrnovat osobu v obdobné pozici, ve které se nachází žalovaná, která dává stánky a prodejní místa do užívání jednotlivcům pro jejich vlastní účely, za předpokladu, že služby, jež tato osoba poskytuje tomu, kdo porušuje právo duševního vlastnictví, ve své podstatě umožňují nebo usnadňují porušování práva nositele přímým a významným způsobem, nezávisle na míře zavinění této osoby na porušování daného práva. Pro určení, zda se o takovou situaci jedná v dotčeném řízení před národním soudem, je potřeba posouzení národního soudu, ve světle všech skutečností a okolností daného případu.

4.2 Druhá předběžná otázka

28. Druhou otázkou se předkládající soud táže, zda v případě, že osoba, která má pronajatý areál tržnice a jednotlivým trhovcům poskytuje k užívání stánky a pozemky, na kterých stánky mohou stát, je označena za prostředníka ve smyslu článku 11 směrnice 2004/48/ES, lze této osobě uložit opatření za stejných podmínek jaké definoval Soudní dvůr formuloval pro uložení opatření provozovatelům on-line tržiště v věci C-324/09 *L'Oréal a další proti e-Bay*.

29. S ohledem na možnou aplikaci rozsudku ve věci C-324/09 *L'Oréal proti eBay* na situaci v projednávaném řízení, je nutno přihlídnout k následujícímu.

30. Ve věci C-324/09 *L'Oréal v. eBay*¹⁹ Soudní dvůr EU judikoval, že uložení obecné povinnosti aktivního dohledu musí být nestranná a přiměřená a nesmí být nadměrně nákladná ve smyslu článku 3 směrnice 2004/48/ES. Porušování ochranných známek v rámci služby poskytované provozovatelem on-line tržiště nemůže být účelem soudního zákazu vydaného vůči tomuto provozovateli nebo jeho následkem stanovení obecného a trvalého zákazu prodeje výrobků označených těmito ochrannými známkami na tomto tržišti. Pokud nicméně provozovatel on-line tržiště z vlastního podnětu nerozhodne o pozastavení činnosti porušovatele práv duševního

¹⁹ Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. července 2011, ve věci *L'Oréal SA a další proti eBay International AG a další*, věc C-324/09, ECLI:EU:C:2011:474, bod 139-142.

vlastnictví, aby tak zabránil dalšímu porušování stejných ochranných známek této povahy stejným obchodníkem, může být k tomu donucen prostřednictvím soudního zákazu. Kromě toho, aby bylo možné zaručit právo na účinný procesní prostředek proti osobám, které využily on-line službu za účelem porušování práv duševního vlastnictví, lze provozovateli on-line tržiště nařídit, aby přijal opatření k usnadnění identifikace jeho zákazníků-prodávajících za předpokladu dodržení ochrany osobních údajů.

31. V zásadě je možné tato opatření uplatnit nejen v online, ale i ve skutečném prostředí, poněvadž zde není důvod se domnívat, ať už s ohledem na judikaturu Soudního dvora nebo článek 11 směrnice, že by opatření neměla mít dopad i na jiné než online zprostředkovatele.
32. S ohledem na věc C-324/09 *L'Oreal proti eBay* je nicméně nutno poznamenat, že podmínky pro přijetí opatření tam uvedené jsou výslovně nevyčerpávající.²⁰ Dle ostatních rozsudků Soudního dvora je dále možné vysledovat, která opatření mohou a nemohou být přijata.²¹ V každém případě je ale nutno vždy brát ohled na jednotlivou povahu konkrétního případu a shodu s požadavky v článku 3 směrnice 2004/48/ES. Spravedlivá rovnováha mezi základními právy a zájmy musí být dodržena aplikací zásady proporcionality ve světle skutečností a okolností daného případu. Výslovně je však nutno vzít v úvahu konkrétní možnosti prostředníka přijmout opatření ohledně porušování ochranných známek a stejně tak i možnosti dotčených nositelů práv přímo zasáhnout opatřeními vůči porušitelům ochranné známky na rozdíl od zapojení prostředníka do tohoto procesu.
33. Dále je žádoucí poznamenat, že v souladu s bodem 23 odůvodnění směrnice 2004/48/ES a s judikaturou Soudního dvora *"způsoby vydávání soudních zákazů, které musí členské státy stanovit podle čl. 11 třetí věty uvedené směrnice, jako jsou způsoby týkající se podmínek, které je třeba splnit, a postupu, kterým je třeba se*

²⁰ Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. července 2011, ve věci *L'Oréal SA a další proti eBay International AG a další*, věc C-324/09, ECLI:EU:C:2011:474, bod 143.

²¹ Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2014, ve věci *UPC Telekabel Wien GmbH proti Constantin Film Verleih GmbH a Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH*, C-314/12, ECLI:EU:C:2014:192, bod 45-64.

řídít, spadají do vnitrostátního práva."²² Soudní dvůr zároveň zdůraznil, že pravidla vnitrostátního práva musí být ve shodě s cíli směrnice 2004/48/ES a základními právy.²³ Cílem však není pouze vysoký stupeň ochrany práv, ale taktéž rovnocenná a stejnorodá úroveň ochrany práv na vnitřním trhu.

34. Komise však pokládá za vhodné zmínit některé prvky, které by mohly být brány v potaz pro posouzení konkrétních opatření, která by byla takovému prostředníkovi uložena. Jedná se například o závažnost a míru porušení práva duševního vlastnictví. Dále je možno zvážit potřebu zahrnout do konkrétních opatření prostředníka, především za situace, kdy je možno obrátit se přímo na porušovatele práva, a to i ohledem na opatření, které prostředník již provedl. Zatřetí je možné zkoumat důsledky těchto opatření uložených prostředníkovi (praktické, ekonomické, finanční, atd.), v rámci zahrnutí prostředníka do porušování práva a prostředků, které má k dispozici (tyto prostředky se mohou lišit pro malé a střední podniky a pro velké nadnárodní společnosti). Nakonec je také třeba brát v potaz procesní omezení a záruky (promlčecí doby, povinnost nezávislého přezkoumání, atd).
35. Z výše uvedených důvodů, Komise navrhuje odpověď na druhou předběžnou otázku v tom smyslu, že článek 11 směrnice 2004/48/ES je třeba vykládat tak, že je na příslušném národním soudě, aby rozhodl, zda a jaká konkrétní opatření mohou být uložena prostředníkovi, jehož služby jsou využívány třetími stranami k porušování práv duševního vlastnictví, a to v souladu s platným národním právem vztahujícím se k uložení těchto opatření, ve světle všech skutečností a okolností daného případu, s řádným ohledem vůči cílům směrnice 2004/48/ES a požadavkům uvedených v článku 3, s nutností zajistit spravedlivou rovnováhu s dotčenými základními právy, stejně tak jako se základním principem proporcionality. Ačkoli rozhodnutí ve věci C-324/09 *L'Oreal v. eBay* (body 139-142) může být vztažným bodem k tomuto případu, případná opatření se nezbytně nemusí shodovat s opatřeními tam přijatými.

²² Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. července 2011, ve věci *L'Oréal SA a další proti eBay International AG a další*, věc C-324/09, ECLI:EU:C:2011:474, bod 135; rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. února 2012, ve věci *Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) proti Netlog NV*, C-360/10, ECLI:EU:C:2012:85, bod 30.

²³ Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. července 2011, ve věci *L'Oréal SA a další proti eBay International AG a další*, věc C-324/09, ECLI:EU:C:2011:474, bod 136-138.

5 ZÁVĚR

36. Z výše uvedených důvodů a vzhledem k okolnostem v projednávané věci v původním řízení si Komise dovoluje navrhnout Soudnímu dvoru, aby rozhodl následujícím způsobem:

- i. **Koncept prostředníka, jehož služeb je využíváno třetí osobou k porušování práv duševního vlastnictví ve smyslu třetí věty článku 11 směrnice 2004/48/ES je třeba vykládat tak, že může zahrnovat osobu v obdobné pozici, ve které se nachází žalovaná, která dává stánky a prodejní místa do užívání jednotlivcům pro jejich vlastní účely, za předpokladu, že služby, jež tato osoba poskytuje tomu, kdo porušuje právo duševního vlastnictví, ve své podstatě umožňují nebo usnadňují porušování práva nositele přímým a významným způsobem, nezávisle na míře zavinění této osoby na porušování daného práva. Pro určení, zda-li se o takovou situaci jedná v dotčeném řízení před národním soudem, je potřeba posouzení na národním národního soudu, posoudit a to ve světle všech skutečností a okolností daného případu.**
- ii. **Článek 11 směrnice 2004/48/ES je třeba vykládat tak, že je na příslušném národním soudě, aby rozhodl, zda a jaká konkrétní opatření mohou být uložena prostředníkovi, jehož služby jsou využívány třetími stranami k porušování práv duševního vlastnictví, a to v souladu s platným národním právem vztahujícím se k uložení těchto opatření, ve světle všech skutečností a okolností daného případu, s řádným ohledem vůči cílům směrnice 2004/48/ES a požadavkům uvedených v článku 3, s nutností zajistit spravedlivou rovnováhu s dotčenými základními právy, stejně tak jako se základním principem proporcionality. Ačkoli rozhodnutí ve věci C-324/09 *L'Oreal v. eBay* (body 139-142) může být vztažným bodem k tomuto případu, případná opatření se nezbytně nemusí shodovat s opatřeními tam přijatými.**

Folkert WILMAN

Petra NĚMEČKOVÁ

zmocněnci Komise